

Kitabu cha Danieli - Nambari Mia Moja Thelathini na Nane

Kufunua Danieli 11: Safari ya kinabii kupitia historia

Jeff Pippenger

2024-03-15

Mstari wa arobaini wa sura ya kumi na moja ya Danieli, unawakilisha mojawapo ya mistari ya kina zaidi ya Neno la Mungu. Historia za kinabii zinazoonyeshwa humo ndimo ambamo magurudumu ndani ya magurudumu ya maono ya Ezekieli hukusanywa pamoja. Pamoja na wakati wa mwisho wa harakati ya Wamileriti mwaka 1798, na vilevile wakati wa mwisho wa harakati ya malaika wa tatu mwaka 1989, historia za ndani na za nje za watu wa Mungu wa siku za mwisho zinaonyeshwa. Ndani ya mstari huu kuna tangazo la hukumu inayokaribia lililofika pamoja na malaika wa kwanza mwaka 1798, hadi kufikia sheria ya Jumapili ya mstari wa arobaini na moja. Kwa hiyo mstari huu unawakilisha hukumu ya uchunguzi ya kanisa la Mungu, ikianza na waliokufa, hadi kwenye kutiwa muhuri kwa elfu mia na arobaini na nne, na Mungu akitapika Uadventista wa Laodikia kutoka kinywani Mwake.

Historia inayoanzia wakati upapa ulipopata jeraha lake la mauti mnamo 1798, hadi pale jeraha hilo la mauti linapoponywa katika aya ya arobaini na moja, imeakisiwa katika historia ya aya hiyo. Kuanzia aya ya arobaini na moja na kuendelea kumewekwa katika muktadha wa hukumu za kiutendaji za Mungu zinazoongezeka, ambazo zinaanza katika aya hiyo. Kwa maana ya kinabii, aya ya arobaini ndiyo mwisho wa sura ya kumi na moja ya Danieli, na aya ya kwanza na ya pili za sura hiyo ndizo mwanzo. Sura ya kumi na moja inaonyesha uasi wa Mpinga-Kristo, na sura ya kumi inawakilisha mwanzo wa maono ya Mto Hiddekel, na sura ya kumi na mbili inawakilisha mwisho. Sura ya kumi na sura ya kumi na mbili zinawakilisha mwanzo na mwisho, na sura ya kumi na moja ndiyo uasi ulioko katikati.

Sura ya kumi na sura ya kumi na mbili ni sawa, kwa kuwa, tofauti na sura ya kumi na moja, zinawakilisha uzoefu wa Danieli kuhusiana na maono, na sura ya kumi na moja ndiyo maono. Sura ya kumi ni herufi ya kwanza ya alfabeti ya Kiebrania, sura ya kumi na moja ni herufi ya kumi na tatu ya uasi ya alfabeti ya Kiebrania, na sura ya kumi na mbili ni herufi ya mwisho ya alfabeti. Maono ya Mto Hiddekel ndiyo "Kweli."

Katika sura ya kumi na moja, mwanzo unaonyesha mwisho, kwa kuwa Kristo habadiliki kamwe. Historia ya mwisho iliyowakilishwa katika aya ya arobaini ni wakati wa kujaribiwa kwa picha ya mnyama. Wakati huo wa kujaribiwa unahitimishwa na alama ya mnyama, ambayo imewakilishwa katika aya ya arobaini na moja. Kwa hiyo, aya ya kwanza na ya pili lazima zizungumzie wakati wa kutiwa muhuri kwa wale mia na arobaini na nne elfu, maana kipindi hicho pia ndicho kipindi cha kuundwa kwa picha ya mnyama.

Bwana amenionyesha kwa uwazi kwamba sanamu ya mnyama itaundwa kabla mlango wa rehema haujafungwa; kwa maana itakuwa jaribu kuu kwa watu wa Mungu, ambalo kwa njia

yake hatima yao ya milele itaamuliwa. . .

"Hili ndilo jaribio ambalo watu wa Mungu lazima wawe nalo kabla hawajatiwa muhuri."
Matoleo ya Miswada, juzuu ya 15, 15.

Daima kuna alama mbili za njia zinazotambulisha wakati wa mwisho. Katika harakati ya mageuzi ya Musa, ilikuwa ni kuzaliwa kwa Haruni ikifuatiwa miaka mitatu baadaye na kuzaliwa kwa Musa. Katika harakati ya mageuzi ya kutoka Babeli na kujenga upya hekalu, ilikuwa ni Mfalme Dario, akifuatiwa na Mfalme Koreshi. Katika harakati ya mageuzi ya Kristo, ilikuwa ni kuzaliwa kwa Yohana Mbatizaji, ikifuatiwa baada ya miezi sita na kuzaliwa kwa Kristo. Katika harakati ya mageuzi ya Wamilleraiti ilikuwa ni kifo cha mfumo wa upapa mwaka 1798, kikafuatiwa na kifo cha papa mwaka 1799. Katika harakati ya mageuzi ya malaika wa tatu, ilikuwa ni Rais Reagan na Rais Bush wa kwanza, ambao wote wawili waliwakilisha mwaka 1989. Katika Danieli sura ya kumi, mstari wa kwanza, tunamkuta Mfalme Koreshi ametajwa.

Katika mwaka wa tatu wa Cyrus, mfalme wa Uajemi, jambo lilifunuliwa kwa Daniel, ambaye aliitwa Belteshazzar; na jambo hilo lilikuwa la kweli, lakini wakati uliowekwa ulikuwa mrefu; naye akalielewa jambo hilo, na alikuwa na ufahamu wa maono hayo. Daniel 10:1.

Katika mistari inayofuata ya sura ya kumi, tunaona uzoefu wa Danieli ukiwakilishwa kabla ya Gabrieli kutoa maono ya historia ya kinabii katika sura ya kumi na moja. Koreshi anaashiria wakati wa mwisho, kwa maana hapo awali Koreshi, mpwa wa Dario, alikuwa jemadari wa Dario aliyemuua Belshaza, hivyo akaashiria mwisho wa miaka sabini ya utekwa, ambayo ilikuwa mfano wa utekwa wa miaka elfu moja mia mbili na sitini wa Israeli wa kiroho katika Babeli ya kiroho kuanzia mwaka 538 hadi 1798.

"Kanisa la Mungu duniani lilikuwa kwa hakika katika utumwa katika kipindi hiki kirefu cha mateso yasiyokoma kama vile wana wa Israeli walivyoshikiliwa mateka huko Babeli wakati wa uhamisho." Manabii na Wafalme, 714.

Mwisho wa miaka elfu moja mia mbili na sitini mnamo mwaka 1798 uliashiria wakati wa mwisho; hivyo, mwisho wa miaka sabini uliashiria "wakati wa mwisho" kwa historia hiyo. Wote wawili, Darius na Cyrus, wanawakilishwa wakati wa kifo cha Belshazzar na mwisho wa ufalme wa Babylon, kwa kuwa, akiwa jenerali wa Darius aliyetekeleza kazi hiyo, Cyrus alimwakilisha Darius. George Bush wa kwanza alipoapishwa tarehe 20 Januari 1989, Reagan alikuwa rais kwa siku kumi na tisa za kwanza za 1989.

Maono ya Hidekeli yalianza wakati wa mwisho, katika mwaka wa tatu wa Koreshi. Gabrieli anapoanza kumfunulia Danieli historia ya kinabii ya sura ya kumi na moja, kwanza anarejelea mwaka wa kwanza wa Dario, ili kuthibitisha waziwazi kwamba maono ya historia ya kinabii ambayo alikuwa karibu kumwasilisha kwa Danieli huanza katika kipindi cha mwisho cha wakati wa mwisho, mwaka 1989, kwa kuwa manabii wote husema zaidi juu ya siku za mwisho kuliko zile walizoishi.

Lakini nitakuonyesha yaliyoandikwa katika kitabu cha kweli; wala hakuna yeyote aliye upande wangu katika mambo haya, ila Mikaeli, mkuu wenu. Tena mimi, katika mwaka wa kwanza wa

Dario, Mmedi, nikasimama kumthibitisha na kumtia nguvu. Danieli 10:21, 11:1.

Katika mwaka wa kwanza wa Darius, ambao unawakilisha wakati wa mwisho mnamo 1989, Gabriel "alisimama", hivyo kutambulisha kwamba katika "wakati wa mwisho", malaika mmoja anawasili. Mnamo 1798 malaika wa kwanza aliwasili, na mnamo 1989, malaika wa tatu aliwasili. Haikuwa hadi ujumbe wa malaika wa tatu ulipopewa nguvu mnamo 2001 ndipo kutiwa muhuri kwa malaika wa tatu kulipoanza, lakini harakati ya malaika wa tatu aliyewasili mnamo 1989, inawakilishwa na kusimama kwa Gabriel wakati wa mwisho. Gabriel ataonyesha Daniel "kile kilichoandikwa katika maandiko ya kweli," na maono ya Hiddekel yanabeba alama ya "Kweli," ambayo Gabriel yuko karibu kuyaweka wazi.

Katika aya ya kumi na nne ya sura ya kumi, Gabrieli alikuwa tayari amemwarifu Danieli kwamba kile alichokuwa akikizungumzia katika maono ya mto Hidekeli kilikuwa 'yatakayowatokea watu wa Mungu katika siku za mwisho.'

Sasa nimekuja kukufahamisha yale yatakayowapata watu wako katika siku za mwisho; kwa maana maono hayo bado ni ya siku nyingi. Danieli 10:14.

Aya ya pili ya sura ya kumi na moja ya Danieli inaashiria maarifa ambayo yaliondolewa muhuri wakati wa mwisho mwaka 1989, na ambayo yanabainisha kile "kitakachowapata" watu wa Mungu "katika siku za mwisho".

Na sasa nitakuonyesha ukweli. Tazama, bado watainuka wafalme watatu katika Uajemi; na wa nne atakuwa tajiri sana kuliko wao wote; naye kwa nguvu zake na utajiri wake atawachochea wote dhidi ya ufalme wa Uyunani. Danieli 11:2.

Cyrus anamtangulia kwa mfano mfalme wa pili tangu 1989. Yeye ni mfalme wa Dola la Umedi na Uajemi, ambalo linawakilisha ufalme wa unabii wa Biblia katika siku za mwisho, ulio na pembe mbili, zinazoakilishwa na Wamedi na Waajemi. Baada ya mfalme wa pili wa ufalme wa mnyama wa nchi mwenye pembe mbili katika wakati wa mwisho mnamo 1989, wangukuwapo bado wafalme watatu (Clinton, Bush wa mwisho, Obama), kisha kungekuwapo mfalme aliyekuwa tajiri sana kuliko wote wao. Wafalme hao watatu waliomfuata Bush wa kwanza walitajirika baada ya vipindi vyao vya urais, na ni kwa sababu tu walikuwa wamekuwa marais. Trump, wa nne ambaye alikuwa tajiri sana kuliko wote, na alikuwa rais tajiri zaidi kuwahi kuwapo, hakupata pesa zake kwa sababu alikuwa rais, bali kimsingi kupitia kazi yake katika uwekezaji wa mali isiyohamishika, kabla sana ya kugombea urais.

Hapo awali, kwa kulinganisha, rais tajiri zaidi katika historia ya Marekani alikuwa rais wa kwanza wa Marekani. Kabla ya Donald Trump, George Washington alikuwa rais tajiri zaidi katika historia ya Marekani, na alipata mali yake kama alivyoipata Donald Trump, kupitia uwekezaji wa mali isiyohamishika. Wote wawili, Washington na Trump, walikuja kuingia madarakani kama marais kutoka katika historia za kisiasa zisizo za jadi. Washington hasa alikuwa kiongozi wa kijeshi kabla ya kuwa rais, na Trump alikuwa mfanyabiashara na mtu mashuhuri wa televisheni, ambaye, kama ilivyokuwa kwa Washington, hakuwa na uzoefu wowote wa awali wa kisiasa.

Marais wote wawili walijulikana kwa haiba zao thabiti na mitindo yao ya uongozi, ijapokuwa walionesha sifa hizi kwa njia tofauti kabisa. Washington alijulikana kwa uongozi wake wa kustahimili, utulivu na kujiamini, na kwa uwepo uliunganisha wakati wa Vita vya Mapinduzi na katika miaka ya awali ya Jamhuri, ilhali Trump anajulikana kwa mtazamo wake thabiti katika uongozi na utawala. Washington na Trump wote walikuwa wahusika wa utata mkubwa, ingawa kwa sababu tofauti sana. Washington, ingawa aliheshimiwa sana, alikabiliwa na ukosoaji wakati wake kuhusu masuala mbalimbali, ikiwemo mitazamo yake kuhusu utumwa. Urais wa Trump uliandamwa na utata mwingi, ikiwa ni pamoja na matumizi yake ya “tweeti kali” kwenye mitandao ya kijamii, maamuzi yake ya sera ya “America First,” na utambuizi wake binafsi.

Rais tajiri zaidi na wa sita alipaswa kuchochea nguvu za joka za wanautandawazi. Tunapoilinganisha historia ya aya ya pili ya sura ya kumi na moja na historia ya kipindi cha 1776, 1789, na 1798, tunapata taarifa zaidi zinazomhusu rais wa mwisho wa mnyama wa nchi, kwa maana Yesu huonyesha mwisho kwa mwanzo. Vipindi viwili vya kwanza vinavyowakilishwa na 1776 na 1789 vinatoa mashahidi wawili kwamba rais wa mwisho atakuwa rais wa nane, aliye wa wale saba. Trump alikuwa rais wa sita baada ya Reagan, na kama rais wa nane, atakuwa "wa wale saba". Rais wa mwisho, na wa nane, atatawala wakati Marekani itakapounda sanamu "kwa na ya" mnyama.

Rais aliye madarakani wakati sura ya mnyama inaundwa na Marekani, lazima awe wa nane, naye ni wa wale saba, kama inavyoshuhudiwa na Peyton Randolph na John Hancock. Upapa ni kichwa cha nane kilichokuwa cha wale saba, nacho kilipokea jeraha la mauti la kinabii. Ili kuwa sura ya Upapa, rais wa nane aliye wa wale saba, pia lazima awe na utambulisho wa kinabii wa kuwa “amejeruhiwa” au “ameuawa” kwa namna ya kinabii.

Upapa ulipata jeraha lake la mauti kutoka kwa nguvu ya joka (Ufaransa), nguvu ya joka ambayo upapa ulikuwa ukipambana nayo tangu wakati Paulo alipotambua kwamba siri ya uasi (mtu wa dhambi) tayari ilikuwa ikifanya kazi wakati huo. Joka la upagani lilikuwa likizuia upapa kuchukua kiti cha enzi; upapa ulikitwaa mwaka 538.

Tangu mwanzo wa upapa hadi maangamizi yake ya mwisho, umekuwa ukipambana na nguvu za joka. Picha ya upapa inahitaji kwamba picha hiyo ipambane na nguvu ya joka. Katika Ufunuo kumi na saba, upapa, ambaye ni kichwa cha nane, naye ni miongoni mwa vile vichwa saba, hatimaye anateketewa kwa moto, na nyama yake inaliwa na wale wafalme kumi. Katika vifo vyote viwili (1798 na siku za mwisho), mnyama wa kipapa anauawa na nguvu ya joka. Ili Marekani iunde picha ya mnyama, rais wa nane pia angehitajika kuuawa na nguvu ya joka ambayo Marekani ilikuwa ikipigana nayo, na mfalme wa sita baada ya wakati wa mwisho mnamo 1989, ndiye mfalme aliyezichochea nguvu zote za joka.

Ronald Reagan alikuwa Mprotestanti murtadi, lakini George Bush wa kwanza alikuwa mfuasi halisi wa uglobali. Mojawapo ya nukuu zake maarufu ni pale alipodanganya kwa kusema, mnamo tarehe 18 Agosti 1988, "Na mimi ndiye ambaye sitapandisha kodi. Mpinzani wangu sasa anasema atapandisha kodi kama hatua ya mwisho, au hatua ya tatu. Lakini mwanasiasa anapongea hivyo, unajua hilo ndilo mojawapo ya maeneo ya mapumziko atakakojisajili. Mpinzani wangu hataondoa

uwezekano wa kupandisha kodi. Lakini mimi nitaondoa. Na Bunge litanisukuma nipandishe kodi na nitasema hapana. Nao watasukuma, nami nitasema hapana, na watasukuma tena, na yote ninayoweza kuwaambia ni: someni midomo yangu: hakuna kodi mpya."

Mbali na uongo huo wa hadharani, ambao ni sifa ya mwakilishi wa nguvu ya joka, kauli yake maarufu zaidi ilikuwa katika kikao cha pamoja cha Congress mnamo Septemba 11, 1990, ambapo alisema, "Sasa, tunaweza kuona dunia mpya ikija kuonekana. Dunia ambayo kuna uwezekano halisi kabisa wa utaratibu mpya wa dunia. Kwa maneno ya Winston Churchill, 'utaratibu wa dunia' ambao 'kanuni za haki na uchezaji wa haki ... zinalinda wanyonge dhidi ya wenye nguvu ...' Dunia ambamo Umoja wa Mataifa, ukiwa umekombolewa kutoka mkwamo wa Vita Baridi, uko tayari kutimiza maono ya kihistoria ya waanzilishi wake." Bush mzee alikuwa mfuasi wa utandawazi, hata kama alijitambulisha kama Mrepublican.

Bill Clinton alikuwa rais wa kwanza kufanya sherehe yake ya kuapishwa katika Ukumbusho wa Lincoln, jambo linalomaanisha kwamba alimgeuzia mgongo Lincoln na akaelekeza uso wake kwenye obeliski wa Mnara wa Washington, obeliski ambao kwa ndani umejaa alama za Uwanamasoni. Alipokuwa akiapa kwa uongo utiifu kwa Katiba, alielekeza uso wake kwenye obeliski huo na alama za Uwanamasoni; hilo liliwakilisha si tu kwamba alikuwa amegeuzia mgongo ishara ya kupinga utumwa ya Ukumbusho wa Lincoln, bali pia kwamba mwelekeo wa kihistoria aliouchagua Clinton unaendana na hotuba yake ya kukubali, ambapo alimsifu profesa ambaye alikuwa amesoma chini yake katika Chuo Kikuu cha Wajesuiti alichohudhuria.

Huyo profesa, Carroll Quigley, aliandika kitabu: *Tragedy and Hope: A History of the World in Our Time*, ambacho kilichapishwa mwaka 1966, na kinaeleweka kwa usahihi na kwa upana kuwa kinawakilisha "Biblia ya mawazo ya utandawazi". Kama vile Kurani ilivyo kwa Uislamu, na kama *Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry*, kilichoandikwa na Albert Pike, na kuchapishwa mwaka 1871, kinavyochukuliwa kuwa ufafanuzi mpana zaidi wa mafundisho ya kifumbo ya Freemasonry; au kama *The Book of Mormon* ilivyo kwa Watakatifu wa Siku za Mwisho, basi kitabu cha Quigley ndicho Biblia ya falsafa ya utandawazi. Wengi wangejua kama Clinton angemsifu Mohammed wa Kurani, au kama angemsifu Joseph Smith wa *The Book of Mormon*, na baadhi wangejua Albert Pike alikuwa nani, lakini wachache walijua kwamba sifa za Clinton kwa Quigley zilikuwa sambamba na ajenda yake ya utandawazi, na kukataa kwake kanuni alizowakilisha Abraham Lincoln.

Katika hotuba hiyo, Clinton alisema: "Nikiwa kijana, nilisikia mwito wa uraia kutoka kwa John Kennedy. Kisha, nikiwa mwanafunzi huko Georgetown, nilisikia mwito huo ukifafanuliwa na profesa aitwaye Carroll Quigley, ambaye alituambia kwamba Amerika ilikuwa taifa kubwa zaidi katika historia kwa sababu watu wetu daima wameamini mambo mawili: kwamba kesho inaweza kuwa bora kuliko leo na kwamba kila mmoja wetu ana wajibu wa kimaadili binafsi wa kulifanya liwe hivyo." Wazo la Carroll Quigley kuhusu jinsi ya "kuifanya Amerika kuwa kubwa tena", lilikuwa kwamba Marekani isalimishe mamlaka yake ya kitaifa kwa Umoja wa Mataifa. Clinton alikuwa Mdemokrati, mfuasi wa utandawazi, mwakilishi wa joka.

"Kama baba, ndivyo mwana," George Bush wa mwisho alikuwa mfuasi wa utandawazi, na vivyo hivyo alivyo baba yake, mfuasi wa utandawazi aliyedai kuwa wa chama cha Republican. Tufaha halianguki mbali na mti. Biblia inauliza swali la balagha, "Je, wawili wanaweza kutembea pamoja, isipokuwa wamekubaliana?" Mtu anachohitaji tu ni kufuatilia miradi mingi ambayo Bush wa mwisho alitekeleza pamoja na Bill na Hillary Clinton ili kuona Bush wa mwisho alikubaliana na nani.

Barack Hussein Obama alitoa kauli kuhusu kuibadilisha Marekani kimsingi wakati wa mkutano wa kampeni muda mfupi kabla ya kuchaguliwa kuwa Rais. Tarehe 30 Oktoba 2008, huko Columbia, Missouri, Obama alisema: "Tupo siku tano tu kuanzia sasa kabla ya kuibadilisha Marekani kimsingi." Kauli hiyo ilikuwa sehemu ya ujumbe mpana wa Obama wa "tumaini na mabadiliko", ambao ulikuwa mada kuu ya kampeni yake ya urais ya 2008, ukisisitiza dhamira yake ya mageuzi makubwa ya sera na mwelekeo tofauti kwa nchi. Mwelekeo aliouipeleka nchi ulikuwa katika sera za joka za utandawazi, za kupinga wazungu, za kuunga mkono utoaji mimba, za kupinga nishati za kaboni, za kupinga Marekani na kuunga mkono utandawazi, Utofauti, Usawa, Ushirikishwaji, historia ya uongo ya Nadharia Muhimu ya Rangi, na kadhalika. Obama hakuwa tu mratibu wa jamii; alikuwa na bado ni mwakilishi wa ajenda ya utandawazi ya nguvu za joka.

Trump, hata hivyo, tofauti na mwanasiasa wa kisasa wa kawaida, alitimiza ahadi nyingi zaidi kuliko marais wengine saba wote kwa pamoja katika kipindi kilichoanza mwaka 1989. Alijitolea kuifanya Marekani iwe kubwa tena, na katika jitihada hizo aliwachochea wakuu wa utandawazi walioko madarakani, si tu nchini Marekani, bali pia kote duniani.

Joe Biden hana ushahidi wowote ule kwamba yeye ni chochote kingine isipokuwa mfuasi mwingine wa utandawazi.

Mnyama wa Ukatoliki alipigana vita vya muda mrefu na nguvu za joka, na rais atakayetawala wakati Marekani inapotengeneza mfano wa Upapa atakuwa, kwa ulazima wa kinabii, katika mapambano na nguvu za joka. Hakuna kati ya marais walio hai, isipokuwa Donald Trump, ambaye angepiga vita dhidi ya nguvu za joka, maana Wademokrasia ni wafuasi wa utandawazi waziwazi (majoka), na George Bush wa mwisho alikuwa, kama alivyokuwa baba yake (anayedai kuwa Mrepublikan, ambaye kwa kweli ni joka wa utandawazi), kwa maana Yesu daima huonyesha wa mwisho kwa mfano wa wa kwanza.

Tutaendelea na utafiti huu katika makala ijayo.

Mgogoro mkubwa unawasubiri watu wa Mungu. Mgogoro unangojea ulimwengu. Mapambano yenye uzito mkubwa kuliko yote ya zama zote yako karibu kutukabili. Matukio ambayo kwa zaidi ya miaka arobaini tumetangaza, kwa mamlaka ya neno la kinabii, kuwa yanakaribia kutokea, sasa yanatokea mbele ya macho yetu. Tayari suala la marekebisha ya Katiba yanayoweka mipaka kwa uhuru wa dhamiri limefikishwa kwa watunga sheria wa taifa na limekuwa likishinikizwa. Suala la kulazimisha utunzaji wa Jumapili limekuwa suala la kitaifa na la umuhimu mkubwa. Tunajua vyema matokeo ya harakati hii yatakuwaje. Lakini je, tuko tayari kwa hilo? Je, tumetimiza kwa uaminifu wajibu ambao Mungu ametukabidhi wa kuwapa watu onyo kuhusu hatari iliyo mbele yao?

Kuna wengi, hata miongoni mwa wale waliojikusisha katika harakati hii ya kulazimisha uadhimisho wa Jumapili, ambao wamepofushwa wasione matokeo yatakayofuata hatua hii. Hawaoni kwamba wanaenda kinyume moja kwa moja na uhuru wa dini. Kuna wengi ambao hawajawahi kuelewa madai ya Sabato ya Biblia na msingi wa uongo ambao taasisi ya Jumapili imejengwa juu yake. Harakati yoyote inayounga mkono utungaji wa sheria za kidini kwa kweli ni tendo la kutoa mwanya kwa upapa, ambao kwa zama nyingi umepiga vita kwa uthabiti dhidi ya uhuru wa dhamiri. Uadhimisho wa Jumapili unadaiwa kuwepo kwake kama taasisi iitwayo ya Kikristo kwa ‘siri ya uasi’; na kulazimishwa kwake kutakuwa ni kutambua kwa vitendo kanuni ambazo ndizo jiwe kuu la msingi la Ukatoliki wa Kirumi. Wakati taifa letu litakapoyakataa kwa kiasi hicho kanuni za utawala wake hata kutunga sheria ya Jumapili, Uprotestanti katika tendo hili utaungana na upapa; na hili halitakuwa jingine ila kuupa uhai ule udhalimu ambao kwa muda mrefu umekuwa ukitazamia kwa hamu nafasi ya kurudi tena katika utawala wa kiimla unaotenda kazi.

Harakati ya Mageuzi ya Kitaifa, ikitumia mamlaka ya kutunga sheria za kidini, itakapokamilika kikamilifu, itadhihirisha ukosefu uleule wa uvumilivu na uonevu uliotawala katika enzi zilizopita. Mabaraza ya kibinadamu wakati huo yalijivika mamlaka ya Mungu, yakikandamiza uhuru wa dhamiri chini ya nguvu zao za kimabavu; na kifungo, uhamisho, na kifo vikawafika wale waliopinga maagizo yao. Ikiwa Upapa au misingi yake itatiwa tena madarakani kwa njia ya sheria, moto wa mateso utawashwa upya dhidi ya wale ambao hawatakubali kutoa kafara dhamiri na ukweli kwa kuyaheshimu makosa yanayokubalika na wengi. Uovu huu uko karibu kutimia.

“Wakati Mungu ametupa nuru inayoonyesha hatari zilizo mbele yetu, tutawezaje kusimama bila lawama machoni Pake ikiwa tunapuuzia kufanya kila juhudi tuwezazo kuileta mbele ya watu? Je, tunaweza kuridhika kuwaacha wakabili na suala hili la umuhimu mkubwa bila kuonywa?” Ushuhuda, juzuu ya 5, 711, 712.